

بررسی نقش میانجی کیفیت گزارشگری مالی در رابطه بین عدم قطعیت سیاست اقتصادی و سرمایه‌گذاری شرکت

پنجمین انتشار: حسابداری و مدیریت (دوره ششم)
تاریخ انتشار: ۱۴۰۱ / پیاپی ۷۹ / صفحه ۹۰۹-۱۱۱

الهام الماسی

کارشناسی ارشد حسابداری، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران.
almasi13751004@gmail.com

دکتر علی جعفری

استادیار گروه حسابداری، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد، بناب، ایران. (نویسنده مسئول).
jafari.ali.iau@gmail.com

چکیده

یکی از عواملی که می‌تواند مستقیماً بر تصمیمات سرمایه‌گذاری شرکت اثر بگذارد، عدم قطعیت سیاست اقتصادی است. علاوه بر این، ممکن است عدم قطعیت سیاست اقتصادی از طریق کیفیت گزارشگری مالی، به طور غیرمستقیم بر تصمیمات سرمایه‌گذاری شرکت اثر بگذارد. از این رو، هدف اصلی این پژوهش بررسی تاثیر عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر سرمایه‌گذاری شرکت با تأکید بر نقش میانجی کیفیت گزارشگری مالی در شرکت‌های عضو بورس اوراق بهادار تهران می‌باشد. برای دستیابی به این هدف نمونه‌ای متشکل از ۱۴۳ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۴۰۰ در نظر گرفته شد. داده‌های مربوط به مدل‌های پژوهش گردآوری گردید و با استفاده از نرم‌افزار Eviews اکسل مرتب‌سازی شد و محاسبات اولیه بر روی داده‌های خام جهت رسیدن به متغیرهای اصلی پژوهش انجام پذیرفت. داده‌های نهایی جهت تجزیه و تحلیل بر اساس مدل‌های مفهومی شده پژوهش به نرم‌افزار نسخه دوازدهم نرم-افزار ایویوز^۱ منتقل شدند. پس از آن و قبل از آزمون فرضیه‌های پژوهش و پردازش نهایی مدل‌ها، به بررسی و تحلیل آماره‌های توصیفی متغیرهای پژوهش پرداخته شد. نتایج نشان داد که عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر معنی‌دار و مثبت و بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیر معنی‌دار و معکوس دارد. همچنین، عدم قطعیت سیاست اقتصادی از طریق کیفیت گزارشگری مالی بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر معنی‌داری به لحاظ آماری ندارد.

وازگان کلیدی: عدم قطعیت سیاست اقتصادی، سرمایه‌گذاری شرکت، کیفیت گزارشگری مالی.

مقدمه

تحولات سیاسی اخیر در سراسر جهان منجر به افزایش شدید عدم اطمینان سیاست اقتصادی شده است. رویدادهایی مانند نتیجه همه‌پرسی برگزیت^۲ و جنگ تجاری بین ایالات متحده و چین نشان‌دهنده افزایش عدم اطمینان سیاست اقتصادی جهانی است. بهویژه ایالات متحده، از سال ۲۰۰۰، دوره‌ای آشفته از عدم اطمینان سیاست اقتصادی را نیز به دلیل ساختار سیستم سیاسی خود تجربه کرده است. عدم اطمینان در مورد سیاست‌های مهم اقتصادی مانند مقررات، مالیات، سیاست پولی و بودجه دولت در فعالیت‌های تجاری تاثیر می‌گذارد (بیکر و همکاران^۳). در نتیجه، یک بدنه

¹ Eviews

² Brexit

³ Baker et al

در حال رشد ادبیات تاثیر عدم اطمینان در مورد سیاست اقتصادی بر نتایج شرکت را بررسی می‌کند. برخی از مقالات تأثیر عدم اطمینان سیاست اقتصادی بر سرمایه‌گذاری شرکت (گلن و یون^۱، ۲۰۱۶)، نگهداشت وجهنقد (وانگ و همکاران^۲، ۲۰۱۴) و عملکرد بازار بورس (لیو و ژانگ^۳، ۲۰۱۵) را بررسی می‌کنند. با توجه به تحولات دنیای امروز، کشورهای در حال توسعه که با تهدیدات زیادی مواجه هستند، حل مشکلات اقتصادی نیازمند راه کارهای مناسب برای استفاده بهتر از امکانات و ثروت‌های خدادادی است. از آنجایی که سرمایه‌گذاری یکی از مهمترین مولفه‌های تقاضای سال به سال است و نقش بسیار تعیین کننده‌ای در نوسانات اقتصادی و رشد اقتصادی یک کشور ایفا می‌کند، درک رفتار سرمایه‌گذاران برای اقتصاددانان و سیاست گذاران اقتصادی بسیار حائز اهمیت بوده است. (فرید و قدک فروشان، ۱۳۹۷).

سرمایه‌گذاری مستقیم موتور رشد تولید ناخالص داخلی در کشورها محسوب، و بر عملکرد اقتصاد ملی تأثیر می‌گذارد (ژنگ و همکاران^۴، ۲۰۲۰). با این حال، عدم تقارن اطلاعاتی، مشکل اصلی و عامل ناکارآمدی سرمایه‌گذاری است. و پیامدهای اقتصادی منفی بسیاری مانند هدر رفت منابع و کاهش سود را به همراه دارد. در نتیجه توانایی توسعه پایدار اقتصاد ملی را نیز کاهش می‌دهد. (چن و زی^۵، ۲۰۱۱). فلذا، چگونگی به حداقل رساندن سرمایه‌گذاری ناکارآمد به یک موضوع مهم بدل شده است (ژنگ و یو^۶، ۲۰۲۰). مطالعات انجامی نشان داده‌اند که رفتار مدیران بر سرمایه‌گذاری ناکارآمد تأثیر می‌گذارد، اما در مورد نحوه همبستگی آنها اختلافاتی وجود دارد. محققین تحقیقات زیادی از منظر حقوق مدیریت انجام داده‌اند. با این حال، چنین تحقیقاتی مبتنی بر فرض همگنی مدیریت در اقتصاد نوکلاسیک، ناهمگونی مدیران را در نظر نمی‌گیرد. برای حل این موضوع، برخی آزمون‌های تجربی را در زمینه پیشینه مدیریت انجام می‌دهند (جیانگ^۷، ۲۰۰۹). برخی از مطالعات نتیجه می‌گیرند که مدیران شایسته سیگنال مثبتی به بازار می‌فرستند، که نشان می‌دهد کسب و کار به خوبی پیش می‌رود، که این امر عدم تقارن اطلاعاتی و سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد. سایر تحقیقات نشان می‌دهند که مدیریت شایسته انگیزه‌ها و فرucht‌های بیشتری برای ایجاد یک حکمرانی تجاری برای تشدييد یک سرمایه‌گذاری دارد (پان و لی^۸، ۲۰۱۶). ادبیات موجود شواهد تجربی را مستند می‌کند که نشان می‌دهد عدم قطعیت سیاست اقتصادی می‌تواند با کاهش سرمایه‌گذاری شرکت‌ها، رشد اقتصادی را کاهش دهد. آیزنمن و ماریون^۹ (۱۹۹۳) از اولین کسانی هستند که رابطه بین عدم اطمینان سیاست اقتصادی و تولید ناخالص داخلی سرانه واقعی را برای ۴۶ کشور در حال توسعه از سال ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۵ بررسی می‌کنند. آنها به این نتیجه رسیدند که عدم اطمینان سیاست اقتصادی می‌تواند با سرمایه‌گذاری بر رشد اقتصادی تأثیر گذار باشد. مطالعات جدیدتر نشان می‌دهد که کاهش هزینه‌های سرمایه‌گذاری شرکت‌ها در طول بحران مالی جهانی اخیر ناشی از عدم اطمینان فزاینده در سیاست‌ها است (بیکر و همکاران^{۱۰}، ۲۰۱۳؛ گلن و یون^{۱۱}، ۲۰۱۳؛ جولیو و یوک^{۱۲}، ۲۰۱۲).

کیفیت گزارشگری مالی نقش مهمی در افزایش کیفیت تصمیمات اقتصادی سرمایه‌گذاران دارد. ادبیات موجود نشان می‌دهد که کیفیت گزارشگری مالی می‌تواند عدم تقارن اطلاعات و مشکلات انتخاب نامطلوب را کاهش دهد. در نتیجه، با

¹ Gulen and Ion

² Wang et al

³ Liu and Zhang

⁴ Xing, Hua, Xi, Haobin, Wang, Haijun

⁵ Chen, Yunsen, Xie, Deren

⁶ Zhang, Runyu, Yu, Mingyang

⁷ Jiang

⁸ Pan, Qianjin, Li, Xiaonan

⁹ Aizenman and Marion

¹⁰ Baker et al

¹¹ Gulen and Ion

¹² Julio and Yook

افزایش نقدینگی بازار و کاهش هزینه سرمایه تأثیر می گذارد (لوئیز و ویسوکی^۱، ۲۰۱۶). مطالعات دیگر اثرات واقعی کیفیت گزارشگری مالی را از نظر سرمایه گذاری و استفاده از منابع در نظر می گیرند. در این حالت، گزارشگری مالی به روند تصمیم گیری شرکت‌ها باز می‌گردد. بنابراین، کیفیت آن می‌تواند تصمیمات مدیریتی را بهبود بخشد (لامبرت و همکاران^۲، ۲۰۰۷)، افزایش کارایی سرمایه گذاری (به عنوان مثال، بیدل و همکاران^۳؛ ۲۰۰۹؛ بدرچر و همکاران^۴، ۲۰۱۳) به نتایج اقتصادی بهتر کمک می‌کنند. عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر عملکرد بنگاه‌ها تأثیر می‌گذارد (جوکیو و یوک^۵، ۲۰۱۶) و باعث عدم تقارن اطلاعات می‌شود این می‌تواند بر کیفیت گزارشگری مالی شرکت‌ها تأثیر بگذارد (نگار و همکاران^۶، ۲۰۱۹). بنابراین، سؤال اصلی پژوهش حاضر این است که عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر سرمایه‌گذاری شرکت با نقش میانجی کیفیت گزارشگری مالی در شرکت‌های عضو بورس اوراق بهادار تهران تا چه اندازه تأثیر دارد؟ به عبارت دیگر، نقش کیفیت گزارشگری مالی در میزان تأثیرگذاری عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر سرمایه‌گذاری شرکت چیست؟

عدم اطمینان سیاست اقتصادی^۷ به عدم توانایی شرکت در قضایت دقیق و در نظر گرفتن چگونگی تغییر سیاست اقتصادی یک کشور یا منطقه در طول فرآیند توسعه، از جمله عدم اطمینان در مورد سیاست‌های مالی، پولی و تجاری اشاره دارد (بیکر، بلوم و دیویس^۸، ۲۰۱۶). اقتصاد ایران در مرحله توسعه و انتقال است و در نتیجه، عدم اطمینان در مورد سیاست اقتصادی در حال افزایش است. عدم اطمینان سیاست اقتصادی بر محیط کلان شرکت‌ها تأثیر می‌گذارد. بنابراین بحث در مورد تأثیر عدم اطمینان سیاست اقتصادی بر تصمیمات و رفتارهای سطح شرکت بسیار حیاتی و ضروری است (زانگ، هان، پن و دیویس^۹، ۲۰۱۵). به عنوان مثال، برخی از محققان نشان دادند که عدم اطمینان سیاست اقتصادی بر بازده بازار (چن، ژیانگ و تانگ^{۱۰}، ۲۰۱۷) و همچنین سرمایه‌گذاری شرکت تأثیر منفی دارد (وانگ، چین و هانگ^{۱۱}، ۲۰۱۴). دایمرو ارسان^{۱۲} (۲۰۱۷)، پژوهشی را بر اساس داده‌های، کشورهای برزیل، روسیه، هند و چین از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۵ انجام داده و به این نتیجه رسیدند که عدم اطمینان سیاست اقتصادی با نگهداشت وجه نقد ارتباط مثبت دارد. به علاوه، وقتی شرکتها با عدم اطمینان سیاست اقتصادی بالا مواجه می‌شوند، تمایل بیشتری دارند که نسبت بدھی خود را کاهش دهند (زانگ و همکاران، ۲۰۱۵). با توجه به اهمیت موضوع وجود خلاء پژوهشی، به نظر می‌رسد انجام پژوهش در این زمینه ضروری است.

مبانی نظری و پیشینه پژوهش

تحقیق در مورد رابطه بین سرمایه‌گذاری شرکتی و عدم قطعیت بی‌نتیجه بوده است. نظریه کلاسیک نایت^{۱۳} (۱۹۲۱) بر این نکته تأکید دارد که کارآفرینان توانایی شناسایی و استفاده از فرصت‌های سرمایه‌گذاری در شرایط عدم اطمینان و

¹ Leuz and Wysocki

² Lambert et al

³ Biddle et al

⁴ Badertscher et al

⁵ Julio and Yook

⁶ Nagar et al

⁷ Economic policy uncertainty

⁸ Baker, S.R., Bloom, N., Davis, S.J

⁹ Zhang, G., Han, J., Pan, Z., Huang, H

¹⁰ Chen, J., Jiang, F., Tong, G

¹¹ Wang, Y., Chen, C.R., Huang, Y.S

¹² Demir and Ersan

¹³ Knight

کسب سود از طریق یکپارچه‌سازی منابع را دارند. بنابراین، عدم اطمینان منبع اصلی سود شرکت است. علاوه بر این، با فرض رقابت کامل، بازگشت ثابت به مقیاس و هزینه تعديل متقارن، مدل‌های اقتصادی توسعه یافته توسط هارتمن^۱ (۱۹۷۲) و آبل^۲ (۱۹۸۳) نشان می‌دهند که سطح بالاتری از عدم قطعیت، حاشیه سود مورد انتظار سرمایه را افزایش می‌دهد و در نتیجه سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد. آبل و بلانچارد^۳ (۱۹۸۶) شواهد تجربی برای این ادعا ارائه نموده‌اند. از سوی دیگر، کابالرو^۴ (۱۹۹۱) استدلال می‌کند که در صورت کاهش مفروضات هارتمن (۱۹۷۲) و آبل (۱۹۸۳)، سرمایه‌گذاری‌های سرمایه زمانی کاهش می‌یابد که عدم قطعیت افزایش می‌یابد. استدلال‌های گزینه‌های واقعی به همین نتیجه می‌رسند. ماهیت برگشت‌ناپذیری پژوهه‌های سرمایه‌گذاری یا هزینه‌های کاهش یافته، شرکت‌ها را مجبور می‌کند تفاوت سود بین سرمایه‌گذاری‌های فعلی و آینده را بستجند. هر چه درجه عدم قطعیت بیشتر باشد، بازده مورد انتظار برای سرمایه‌گذاری آتی بیشتر است، بنابراین مقدار بیشتری در گزینه انتظار وجود دارد. در نتیجه، شرکت‌ها هزینه‌های سرمایه‌گذاری فعلی خود را کاهش می‌دهند. شواهد اضافی در سطح صنعت و در سطح شرکت، از این ادعا پشتیبانی می‌کند (وانگ و همکاران^۵، ۲۰۱۴). به عنوان یکی از انواع عدم قطعیت، عدم قطعیت سیاست تأثیر قابل توجهی بر رفتار سرمایه‌گذاری شرکت دارد. عدم قطعیت سیاست می‌تواند هزینه‌های مورد انتظار را افزایش دهد و سرمایه‌گذاری و تولید بلندمدت را کاهش دهد (جونگ^۶، ۲۰۰۲). به ویژه در کشورهای در حال توسعه، جایی که کارآفرینان معمولی به تغییرات سیاست واکنش نشان می‌دهند و عقلانیت آن‌ها از افزایش سرمایه‌گذاری جلوگیری می‌کند تا زمانی که عدم قطعیت مرتبط با اصلاح سیاست از بین برود. مدل نظری و یافته‌های تجربی پاستور و ورونژی^۷ (۲۰۱۱) نشان می‌دهد که عدم قطعیت سیاست، ارزش حمایت‌های ارائه شده توسط دولت برای بازارها را کاهش می‌دهد و در نتیجه منجر به نوسانات بیشتر در قیمت سهام می‌شود. جولیو و یوک^۸ (۲۰۱۲) دریافتند که در سال‌های انتخابات، سرمایه‌گذاری شرکت‌ها به طور متوسط ۴.۸ درصد کاهش می‌یابد در مقایسه با سال‌های بدون انتخابات ریاست جمهوری. دورنف (۲۰۱۲) مستند می‌کند که قیمت سهام در سال‌های انتخاباتی دارای سر و صدای بیشتری است که باعث می‌شود سرمایه‌گذاری شرکت‌ها نسبت به تغییرات قیمت سهام حساس نباشد. علاوه بر این، عدم قطعیت انتخابات منجر به تخصیص ناکارآمد سرمایه می‌شود و عملکرد شرکت را به خطر می‌اندازد. گولن و یون^۹ (۲۰۱۳) با استفاده از شاخص عدم قطعیت سیاست اقتصادی بیکر و همکاران (۲۰۱۳) دریافتند که سطوح بالاتر عدم اطمینان سیاست اقتصادی سرمایه‌گذاری شرکت را کاهش می‌دهد. به طور خاص، عدم قطعیت سیاست اقتصادی، سرمایه‌گذاری شرکت، تلاش نوآوری و عملکرد را کاهش می‌دهد (اقبال و همکاران^{۱۰}، ۲۰۲۰). همچنین دسترسی شرکت‌ها به منابع مالی را کاهش می‌دهد و چنین دسترسی را گران‌تر می‌کند (فرانسیس و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۴؛ بوردو و همکاران^{۱۲}، ۲۰۱۶؛ خو^{۱۳}، ۲۰۲۰).

¹ Hartman

² Abel

³ Abel and Blanchard

⁴ Caballero

⁵ Wang et al

⁶ Jeong

⁷ Pastor and Veronesi

⁸ Julio and Yook

⁹ Gulen and Ion

¹⁰ Iqbal et al

¹¹ Francis et al

¹² Bordo et al

¹³ Xu et al

کیفیت گزارشگری مالی نقش حیاتی در افزایش کیفیت تصمیمات اقتصادی سرمایه گذاران دارد. ادبیات موجود نشان می‌دهد که کیفیت گزارشگری مالی می‌تواند عدم تقارن اطلاعات و مشکلات انتخاب نامطلوب کاهش دهد. در نتیجه، کیفیت گزارشگری مالی با افزایش نقدینگی بازار و کاهش هزینه سرمایه بر بازار سرمایه تأثیر می‌گذارد. مطالعات دیگر اثرات واقعی کیفیت گزارشگری مالی را از نظر سرمایه گذاری و استفاده از منابع در نظر می‌گیرند. در این مورد، گزارشگری مالی به فرآیند تصمیم‌گیری شرکت بازخورد می‌دهد. بنابراین، کیفیت آن می‌تواند تصمیمات مدیریتی، کارایی سرمایه گذاری را بهبود بخشد و به نتایج اقتصادی بهتر کمک کند. به این دلایل، یک جریان رو به رشد ادبیات به بررسی عوامل تعیین کننده کیفیت گزارشگری مالی می‌پردازد. اکثر این تحقیقات از دستکاری سود به عنوان نماینده‌ای برای کیفیت گزارشگری مالی استفاده می‌کنند (برمپی و همکاران^۱، ۲۰۲۲). عدم قطعیت اقتصادی به عدم اطمینانی اطلاق می‌شود که از شرایط عمومی اقتصادی و چرخه تجاری ناشی می‌شود. اگرچه ناطمینانی سیاسی و اقتصادی مرتبط است، اما عدم قطعیت سیاست‌های اقتصادی نامنی در مورد سیاست‌های اقتصادی دولت است. عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر عملیات و عملکرد شرکت‌ها تأثیر می‌گذارد و عدم تقارن اطلاعات را کاهش می‌کند (نگار و همکاران^۲، ۲۰۱۹). با توجه به اینکه عدم قطعیت بیشتر سیاست‌های اقتصادی، عدم تقارن اطلاعاتی را افزایش می‌دهد، همچنین ظرفیت مدیران را برای پنهان کردن مدیریت سود افزایش می‌دهد. بنابراین، انگیزه مدیران برای افزایش سود گزارش شده زمانی افزایش می‌یابد عدم قطعیت سیاست اقتصادی بالاست. این می‌تواند بر کیفیت گزارشگری مالی شرکت‌ها تأثیر بگذارد. از این رو، بررسی اثر مسائل مربوط به عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر دستکاری سود منطقی می‌باشد (برمپی و همکاران، ۲۰۲۲). مطالعات قبلی نشان می‌دهد که گزارشگری مالی با کیفیت بالاتر می‌تواند با کاهش عدم تقارن اطلاعاتی که باعث خطر اخلاقی و انتخاب نامطلوب می‌شود، کارایی سرمایه گذاری را افزایش دهد. به عنوان مثال، به خوبی ثابت شده است که اطلاعات گزارشگری مالی توسط سهامداران برای نظارت بر مدیران مورد استفاده قرار می‌گیرد و منبع مهمی از اطلاعات خاص شرکت برای سرمایه گذاران است. اگر گزارشگری مالی با کیفیت بالاتر توانایی سهامداران را برای نظارت بر فعالیت‌های سرمایه گذاری مدیریتی افزایش دهد، می‌تواند با کاهش مخاطرات اخلاقی با کارایی سرمایه گذاری همراه باشد.

پیشینه پژوهش

برمپی و همکاران^۳ (۲۰۲۲)، در پژوهشی تأثیر عدم قطعیت سیاست اقتصادی را بر کیفیت گزارشگری مالی شرکتهای آمریکایی در طی سال‌های ۱۹۹۹-۲۰۱۵ بررسی کردند. نتایج نشان دادند که رابطه مثبت بین عدم قطعیت سیاست اقتصادی و مدیریت سود برای شرکتهایی که در زمینه‌های حساس سیاسی، برای بنگاه‌های دارای بحران مالی بیشتر و در دوره‌های رکود اقتصادی فعالیت می‌کنند، تقویت می‌شود. ما همچنین شواهدی ارائه دادند که افزایش محدودیت‌های مالی رابطه مثبت بین عدم قطعیت سیاست اقتصادی و مدیریت سود را تسهیل می‌کند. این نتایج حاکی از آن است که مدیران قصد دارند در صورت بالا بودن عدم قطعیت سیاست اقتصادی، وضعیت مالی بهبود یافته شرکت را در اختیار افراد خارجی قرار دهند. چن و همکاران^۴ (۲۰۲۱)، در پژوهشی رابطه بین توانایی مدیریتی و سرمایه گذاری ناکارآمد و همچنین تأثیرات کنترل داخلی بر آنها را با استفاده از عدم تقارن اطلاعاتی و تئوری نمایندگی بر اساس داده‌های شرکت

¹ Bermpei te al

² Nagar et al

³ Bermpei et al

⁴ Chen et al

های بورسی شانگهای و شترن طی سال های ۲۰۱۲-۲۰۱۶ مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان دادند که توانایی مدیریتی سرمایه گذاری ناشی از عدم تقارن اطلاعاتی را کاهش می دهد همچنین کنترل داخلی رابطه بین توانایی مدیریتی و سرمایه گذاری بیش از حد را محدود می کند اما رابطه بین توانایی مدیریتی و سرمایه گذاری کمتر را ارتفا می دهد. آسیری و همکاران^۱ (۲۰۲۰)، در مطالعه ای به بررسی این سوال که آیا اجتناب مالیاتی با کارایی سرمایه گذاری مرتبط است؟ در طی دوره ۱۹۹۳ تا ۲۰۱۶، آنها به این نتیجه رسیدند که بین فعالیت های اجتناب از مالیات شرکت ها و ناکارآمدی سرمایه گذاری رابطه مثبت وجود دارد. علاوه بر این، مقایسه صورت های مالی و رقابت بازار محصول بر رابطه بین فعالیت های اجتناب از مالیات شرکت ها و ناکارآمدی سرمایه گذاری تأثیر می گذارد. جینگیو و هونگلیانگ^۲ (۲۰۱۹)، در مطالعه ای رابطه بین رقابت بازار محصول و کارایی سرمایه گذاری را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که بهبود رقابت در بازار محصول برای بهبود کارایی سرمایه گذاری سازمانی مفید است. رقابت در بازارهای خارجی همچنین می تواند با مهار مشکلات نمایندگی و بهبود اثربخشی مشوق ها، بازده سرمایه گذاری را بهبود بخشد. در عین حال، برای شرکت های دولتی، بهبود رقابت در بازار محصول نقش بیشتری در بهبود بهره وری سرمایه گذاری ایفا می کند. ژنگ^۳ (۲۰۱۹) در پژوهشی به بررسی رابطه فعالیت های اجتناب از مالیات و کارایی سرمایه گذاری پرداختند و عنوان کردند که فعالیت های اجتناب از مالیات تمایل به تشدید میزان عدم تقارن اطلاعات در داخل و خارج از شرکت دارد و باعث ایجاد مشکلات نمایندگی خواهد شد. عدم تقارن اطلاعات و مشکلات نمایندگی دلایل مهم سرمایه گذاری ناکارآمد هستند؛ بنابراین، استدلال کردند که هرچه میزان اجتناب مالیاتی بالاتر باشد، کارایی سرمایه گذاری پایین تر است.

گودرزی فراهانی و علی اکبر (۱۴۰۰) در پژوهشی به بررسی تأثیر روش های تأمین مالی بخش صنعت بر سرمایه گذاری در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران پرداختند. به منظور بررسی رابطه بین متغیرهای تحقیق از روش داده های ترکیبی استفاده گردید. نمونه آماری مورد استفاده در این مطالعه مربوط به ۷۰ شرکت شرکت فعل در بورس اوراق بهادر تهران طی سال های ۱۳۹۰-۱۳۹۹ بوده است. نتایج بدست آمده از مدل برآورد شده نشان دهنده این موضوع بوده است که نوع تأمین مالی بر کارایی سرمایه گذاری تأثیر معنی داری دارد. نتایج نشان داد که متغیرهای نقدینگی، نسبت بدھی و اهرم مالی تأثیر منفی بر سرمایه گذاری و متغیرهای اندازه شرکت و بازده دارایی های اثربخشی مثبتی داشته اند. بر این اساس می توان بیان کرد که برای کارا بودن سرمایه گذاری دو معیار باید مورد توجه قرار گیرید اول جمع آوری منابع تأمین مالی و دوم انتخاب و اجرای سرمایه گذاری به طور صحیح. صراف و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهشی به بررسی اجتناب مالیاتی و کارایی سرمایه گذاری با تأکید بر مقایسه صورت های مالی و رقابت در بازار محصول با استفاده از نمونه ای متشکل از ۱۲۳ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران طی دوره زمانی ۱۳۹۰-۱۳۸۹ پرداختند برای تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از نرم افزار ره آورد نوین و سایت کمال داده های خام را استخراج و سپس در اکسل طبقه بندی و در نهایت داده ها در نرم افزار ایویوز و به روش رگرسیون حداقل مربعات تعیین یافته به آزمون فرضیه های پرداختند. نتایج نشان داد که اجتناب مالیاتی می تواند منجر به افزایش انحراف از سطح مورد انتظار سرمایه گذاری و ناکارآمدی سرمایه گذاری شود و در صورت مداخله قابلیت مقایسه صورت های مالی و رقابت در بازار محصول، این رابطه تعديل می شود. قابل مقایسه بودن صورتهای مالی این رابطه را تضعیف و رقابت را در بازار محصول آن را تشدید می کند. حسینی و کاشفی نیشابوری (۱۴۰۰) در پژوهشی به بررسی تأثیر توانایی مدیریتی بر کارایی سرمایه گذاری شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران با استفاده از روش داده های ترکیبی برای بازه

¹ Asiri et al

² Jingyu & Hongliang

³ Zheng

زمانی ۱۳۹۰-۱۳۹۷ است. نتایج پژوهش نشان داد که توانایی مدیریتی اثربخش بر کارایی سرمایه‌گذاری دارد به طوری که اگر توانایی مدیریتی یک واحد افزایش یابد کارایی سرمایه‌گذاری ۵۰۰۰٪ افزایش می‌یابد؛ رسیک سقوط قیمت سهام معیار اول سال قبل و کارایی سرمایه‌گذاری اثر منفی بر خطرسقوط سهام دارد به طوری که اگر رسیک سقوط قیمت سهام معیار اول سال قبل و کارایی سرمایه‌گذاری یک واحد افزایش یابد خطر سقوط سهام به ترتیب ۸٪ و ۱۵٪ واحد کاهش می‌یابد؛ رسیک سقوط قیمت سهام معیار دوم سال قبل و کارایی سرمایه‌گذاری اثر منفی معنادار بر خطر سقوط سهام دارد. به طوری که اگر رسیک سقوط قیمت سهام معیار دوم سال قبل و کارایی سرمایه‌گذاری یک واحد افزایش یابد خطرسقوط سهام به ترتیب ۷٪ و ۱۸٪ واحد کاهش می‌یابد. خدامی پور و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی با استفاده از نمونه ای مشتمل از ۱۵۲ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران برای دوره زمانی ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۶، تأثیر توانایی مدیریتی بر رابطه اجتناب مالیاتی و کارایی سرمایه‌گذاری مورد بررسی قرار دادند. یافته‌ها نشان دادند که با افزایش اجتناب مالیاتی، در سطح توانایی مدیریت پایین، کارایی سرمایه‌گذاری کاهش نمی‌یابد، در حالی که در سطح توانایی مدیریت بالا، تأثیر مثبت کارایی سرمایه‌گذاری بر افزایش اجتناب مالیاتی تأیید می‌شود. ملکی و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی به بررسی نقش کیفیت کنترل داخلی در افزایش کارایی سرمایه‌گذاری پرداختند و پس از حذف محدودیتها ۷۷ شرکت به عنوان نمونه انتخاب شدند. محدوده زمانی پژوهش حاضر بین سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۷ است. برای بررسی فرضیه از روش رگرسیون پانلی و از نرم‌افزار ایویوز استفاده شده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد که کیفیت کنترل داخلی بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر معناداری دارد. ممبینی و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی به بررسی عوامل موثر بر مدیریت سرمایه‌گذاری شرکت‌های هلدینگ پرداختند. به منظور جمع آوری داده‌های مورد نیاز از پرسشنامه و برای تعیین روایی و پایایی آن از پیش آزمون استفاده شد. برای سنجش روایی پرسشنامه از روش روایی تشخیصی (DV) با استفاده از شاخص میانگین واریانس استخراج شده (AVE) و برای تعیین پایایی از آلفای کرونباخ استفاده شد. پژوهشگران ضمن مرور کامل مبانی نظری و با انتخاب اعضای نمونه آماری به روش تصادفی از بین مدیران شرکت‌های هلدینگ در کشور، فرضیه‌های پژوهش را با استفاده از روش مدل‌بایی معادلات ساختاری (SEM) و رگرسیون مورد سنجش قرار دادند. یافته‌های پژوهش نشان داد عوامل درون زا (شامل توانمندی فنی، فرایندی و عملیاتی) و عوامل برون گرا (شامل ریسک و بازده و بازار) بر مدیریت و اثربخشی سرمایه‌گذاری در شرکت‌های هلدینگ تأثیرگذار است. از نتایج حاصل از این تحقیق در شرکت‌های هلدینگ برای تصمیم‌گیری در حوزه‌های مدیریتی استفاده شد.

شیوه پژوهش

این پژوهش از لحاظ رویکرد، طبیعت گرایانه و از لحاظ هدف پژوهش، از نوع کاربردی و از لحاظ ماهیت، اصیل (دست اول) و از نظر ماهیت داده‌ها، پژوهش کمی و از لحاظ روش شناخت، توصیفی از نوع همبستگی است و در زمرة پژوهش های شبه‌تجربی و پسرویدادی قرار دارد. همچنین، این پژوهش از نظر نوع استدلال، قیاسی-استقرایی و از لحاظ بعد زمان، گذشته نگر و از نظر طول زمانی داده‌ها، روش ترکیبی (طولی-مقطعی) و به لحاظ روش جمع آوری اطلاعات، اسناد کاوی و کتابخانه‌ای می‌باشد. همچنین از کتابخانه‌ای به منظور فراهم سازی پیشینه و مبانی نظری پژوهش و برای گردآوری داده‌های مورد نیاز پژوهش از بانک‌های اطلاعاتی شامل یادداشت‌ها و صورت‌های مالی استخراجی از سایت بورس اوراق بهادر تهران و نرم افزارهای تدبیر پرداز و ره آورد نوین استفاده خواهد گردید. در پایان و پس از پردازش توسط نرم افزار اکسل، برای تحلیل فرضیات از روش رگرسیون خطی چند متغیره با استفاده از نسخه دوازدهم نرم افزار ایویوز استفاده شده است.

فرضیه‌های پژوهش

در راستای دستیابی به اهداف پژوهش و با توجه به مبانی نظری و پیشینه پژوهش، فرضیه‌های پژوهش به شرح ذیل مطرح می‌شوند.

فرضیه اول: عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر دارد.

فرضیه دوم: عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیری دارد.

فرضیه سوم: عدم قطعیت سیاست اقتصادی از طریق کیفیت گزارشگری مالی بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر دارد.

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری پژوهش با توجه به امکان دسترسی و قابلیت اتکای اطلاعات شرکت‌های عضو بورس اوراق بهادار تهران در نظر گرفته شده است. همچنین، برای تعیین حجم نمونه معیارهایی به شرح جدول زیر تعیین گردیده است. بنابراین، هر شرکتی که دارای شرایط مذکور باشد، انتخاب و سایرین حذف می‌گردد. شیوه انتخاب نمونه به شرح زیر ارائه شده است.

جدول (۱): انتخاب نمونه آماری با اعمال محدودیت‌ها و شرایط جامعه

سال - شرکت	شرکت	محدودیت‌ها و شرایط
۴۰۵۶	۵۰۷	کل شرکت‌های عضو بورس اوراق بهادار تهران در پایان سال ۱۴۰۰
(۵۹۲)	(۷۴)	حذف شرکت‌های پذیرش شده در بورس اوراق بهادار تهران بعد از سال مالی ۱۳۹۳
(۴۲۴)	(۵۳)	حذف شرکت‌های که طی سال‌های مالی ۱۳۹۳ تا ۱۴۰۰ تغییر فعالیت و یا تغییر سال مالی داشته باشند.
(۷۶۸)	(۹۶)	حذف شرکت‌های غیر از دوره منتهی به تاریخ ۲۹ اسفند ماه (برای وجود یکنواختی میان شرکت‌های مورد آزمون، فقط شرکت‌هایی بررسی شده‌اند که پایان سال مالی آن‌ها، ۲۹ اسفند ماه بوده است).
(۶۸۰)	(۸۵)	شرکت‌های در دست بررسی، جزو شرکت‌های واسطه‌گری مالی نباشند، زیرا افسای اطلاعات مالی و ماهیت فعالیت آن‌ها متفاوت است.
(۴۴۸)	(۵۶)	حداقل ۶ ماه از سال بازده ماهانه داشته باشند و داده‌های لازم آنها در دسترس باشند.
۱۱۴۴	۱۴۳	تعداد شرکت‌های موجود در جامعه آماری بعد از اعمال محدودیت‌ها و شرایط

بنابراین، شرکت‌هایی که حائز شرایط فوق نباشند، از نمونه آماری به شمار نیامدند که با توجه به شرایط بالا از بین ۵۰۷ شرکت عضو بورس اوراق بهادار تهران (بورسی و فرا بورسی)، تعداد اعضای نمونه آماری تعریف می‌شود. با توجه به رعایت شرایط یاد شده بالا و با استفاده از حذف سیستماتیک (غربال‌گری) از بین شرکت‌های واجد شرایط تعداد ۱۴۳ شرکت به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند.

مدل مورد استفاده برای آزمون فرضیه‌ها

برای آزمون فرضیات پژوهش از مدل‌های عملیاتی زیر استفاده خواهد شد:

مدل آزمون فرضیه اول:

$$INV_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 EPU_{i,t} + \alpha_2 AGE_{i,t} + \alpha_3 SIZE_{i,t} + \alpha_4 LEV_{i,t} + \alpha_5 ROA_{i,t} + \varepsilon_{i,t}$$

مدل آزمون فرضیه دوم:

$$FQR_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 EPU_{i,t} + \alpha_2 AGE_{i,t} + \alpha_3 SIZE_{i,t} + \alpha_4 LEV_{i,t} + \alpha_5 ROA_{i,t}$$

مدل آزمون فرضیه سوم:

$$INV_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 EPU_{i,t} + \alpha_2 FQR_{i,t,i,t} + \alpha_3 EPU_{i,t} * FQR_{i,t,i,t} + \alpha_4 AGE_{i,t} + \alpha_5 SIZE_{i,t} + \alpha_6 LEV_{i,t} + \alpha_7 ROA_{i,t} + \varepsilon_{i,t}$$

که در آن:

متغیر وابسته - سرمایه‌گذاری (کارایی سرمایه‌گذاری) (INV): کارایی سرمایه‌گذاری عمدتاً با مدل حساسیت جریان نقدی سرمایه‌گذاری، مدل حاشیه‌ای کیوتوبین و مدل ریچاردسون اندازه‌گیری می‌شود. مدل حساسیت جریان نقدی سرمایه‌گذاری نمی‌تواند تشخیص دهد که سرمایه‌گذاری ناکارآمد ناشی از سرمایه‌گذاری بیش از حد است یا کمتر از سرمایه‌گذاری است اگرچه مدل حاشیه‌ای کیوتوبین این مشکل را حل می‌کند، اما قادر به اندازه‌گیری درجه انحراف سرمایه‌گذاری ناکارآمد نیست. مدل ریچاردسون با اندازه‌گیری این شکاف را پر می‌کند. بنابراین بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرد، این مقاله از مدل ریچاردسون برای اندازه‌گیری کارایی سرمایه‌گذاری استفاده می‌کند. برای برآورد سرمایه‌گذاری مورد انتظار با استفاده از روش رگرسیون، سطح واقعی سرمایه‌گذاری را به عنوان متغیر وابسته و عوامل اصلی مؤثر بر کارایی سرمایه‌گذاری را به عنوان متغیرهای مستقل در نظر می‌گیریم. باقیمانده‌ها نشان دهنده میزان انحراف شرکت از سرمایه‌گذاری بهینه است. باقیمانده مثبت نشان دهنده بیش از حد سرمایه‌گذاری است، در حالی که منفی نشان دهنده کاهش سرمایه‌گذاری است. انتخاب و اندازه‌گیری متغیرها در مدل نیز از آن استخراج شده است لیو و همکاران (۲۰۱۴). مدل تفصیلی به شرح زیر است در این پژوهش کارایی سرمایه‌گذاری بر اساس قدر مطلق باقیمانده مدل زیر اندازه‌گیری می‌شود.

$$\begin{aligned} INV_{it} = & \alpha_0 + \alpha_1 TobinQ_{it-1} + \alpha_2 LEV_{it-1} + \alpha_3 CASH_{it-1} + \alpha_4 AGE_{it-1} + \alpha_5 SIZE_{it-1} \\ & + \alpha_6 RETURNS_{it-1} + \alpha_7 INV_{it-1} + \varepsilon_{it} \end{aligned}$$

که در آن:

INV : شاخص سرمایه‌گذاری شرکت است و با استفاده از مخارج سرمایه‌ای اندازه‌گیری می‌شود. مخارج سرمایه‌ای عبارت است از مخارج صرف شده برای خرید دارایی‌های مولد و جدید که جهت محاسبه آن از نسبت خالص جریان نقد سرمایه‌گذاری به میانگین کل دارایی‌ها استفاده می‌شود. خالص جریان نقد سرمایه‌گذاری برابر است با مخارج تحصیل و تعمیرات اساسی دارایی‌های ثابت منهای وجوه دریافتی حاصل از فروش اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات که از بخش فعالیت‌های سرمایه‌گذاری صورت جریان وجوه نقد استخراج می‌شود.

TobinQ: ارزش بازار شرکت تقسیم بر ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام که عملکرد بازار را نشان می‌دهد.

LEV: کل بدھی‌ها در پایان سال تقسیم بر کل دارایی‌ها در پایان سال که توانایی پرداخت بدھی را نشان می‌دهد.

CASH: وجه نقد (از نسبت وجه نقد بر کل دارایی‌ها در پایان سال) نشان دهنده جریان‌های نقدی است.

AGE: سن (لگاریتم طبیعی سال‌های ذکر شده) سن‌های فهرست شده را نشان می‌دهد.

SIZE: اندازه (لگاریتم طبیعی کل دارایی‌ها در پایان سال) نشان دهنده مقیاس شرکت است.

RETURNS: بازده (بازده سالانه سهام با در نظر گرفتن سرمایه‌گذاری مجدد سود نقدی) به ترتیب نشان دهنده بازده سهام است (چین و همکاران^۱، ۲۰۲۱).

متغیر مستقل - عدم قطعیت سیاست اقتصادی (EPU): متغیر مستقل در این پژوهش عدم قطعیت سیاست اقتصادی است که مطابق پژوهش‌های زراء نژاد و معتمدی (۱۳۹۱) مقدم و سزاور (۱۳۹۴)، باغومیان و همکاران (۱۳۹۵)، شکرخواه و قاصدی دیزجی (۱۳۹۵) برای اندازه‌گیری آن از چهار معیار (نرخ تورم، نرخ بهره، نرخ ارز و رشد اقتصادی) که در این پژوهش به دلیل اهمیت نرخ بهره از این روش استفاده خواهد شد.

¹ Chen, Suyun, Li ,Zongze, Han Binbin Ma, Hengyun

نرخ بهره (Interest Rate): بهره مبلغی است که از طرف قرض‌گیرنده به قرض‌دهنده برای استفاده از منابع مالی قرض‌دهنده در یک دوره زمانی مشخص، پرداخت می‌شود (فرجی، ۱۳۸۲). بهره در واقع قیمت پول و پاداشی است که به وام دهنده‌گان (پس اندازکنندگان) پرداخت می‌شود تا آنها را ترغیب کند از وجود نقد خود جدا شوند. در تجزیه و تحلیل پولی، نرخ بهره نقشی اساسی و کلیدی به عهده دارد، زیرا عنصر اساسی در سازوکار اثرگذاری سیاست‌های پولی به شمار می‌آید. از سوی دیگر، نرخ‌های بهره درآمدها و تفاوت آن با نرخ‌های بهره سپرده‌ها، میزان جذب سپرده‌ها و وام‌ها در بانک‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد و از این طریق بر فرایند خلق پول اثر می‌گذارد. نرخ بهره به عنوان یک عامل مالی در نهادهای اقتصادی نقش کلیدی دارد. از آنجا که در تصمیم‌گیری‌های مدیران، پول نقش کلیدی بر عهده دارد، تغییرات نرخ بهره از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. منبع این متغیر هم از آمار منتشر شده توسط بانک مرکزی می‌باشد که معمولاً در دسترس و توسط شورای پول واعتبار تصویب می‌شود که به شرح زیر محاسبه می‌شود.

$$\Delta \text{Interest Rate}_{it} = \frac{\text{Interest Rate}_{it} - \text{Interest Rate}_{it-1}}{\text{Interest Rate}_{it-1}}$$

که در آن:

$$\Delta \text{Interest Rate}_{it} = \frac{\text{نرخ بهره در سال جاری } t - \text{نرخ بهره در سال قبل } t-1}{\text{نرخ بهره در سال جاری } t}$$

نرخ بهره در سال قبل $t-1$ (شکرخواه و قاصدی دیزجی، ۱۳۹۵).

متغیر میانجی - کیفیت گزارشگری مالی (FQR): بررسی ادبیات مربوطه نشان دهنده وجود معیارها و مدل‌های گوناگون جهت اندازه‌گیری و ارزیابی کیفیت گزارشگری مالی می‌باشد، از اینرو در این پژوهش جهت اندازه گیری بهتر کیفیت گزارشگری مالی به دو دلیل، از مدل کیفیت اقلام تعهدی کازنیک (۱۹۹۹)، استفاده شد. اولاً اقلام تعهدی عامل اصلی پیش‌بینی جریان‌های نقدی آتی هستند و اگر در برآش آنها میزان خطاب کمتر باشد، سودها نشانه بهتری از جریان‌های نقدی آتی خواهد بود که این موضوع، می‌تواند دال بر کیفیت باشد (بیدل و همکاران، ۲۰۰۹). ثانیاً، نتایج مطالعات داخلی حاکی از مناسب بودن نتایج این مدل در ارزیابی کیفیت گزارشگری مالی شرکت‌های فعال در بورس اوراق بهادار تهران است به طوری که سجادی و همکاران (۱۳۹۱) و یعقوب‌نژاد و همکاران (۱۳۹۱) به ترتیب چهار و شش مدل اصلی از مدل‌های اقلام تعهدی را به تفکیک هر صنعت، از نظر معناداری و قابلیت پیش‌بینی کنندگی مورد بررسی قرار داده و ادعا نموده‌اند مدل کازنیک (۱۹۹۹) بهینه‌ترین مدل برای ارزیابی کیفیت اقلام تعهدی است. مدل زیر نشان دهنده مدل کازنیک می‌باشد:

$$\text{TACC}_{it} = \alpha_0 + \alpha_1 [\Delta \text{REV}_{it} - \Delta \text{REC}_{it}] + \alpha_2 \text{PPE}_{it} + \alpha_3 \Delta \text{CFO}_{it} + \varepsilon_{it}$$

که در مدل فوق TACC اقلام تعهدی کل، ΔREV تغییر در درآمد فروش در سال t نسبت به سال قبل، ΔREC در حسابهای دریافتی سال t نسبت به سال قبل، PPE بهای تمام شده اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات، ΔCFO تغییر در جریان‌های نقدی عملیاتی سال t نسبت به سال قبل، e عوامل باقیمانده و اندیس i و t به ترتیب نشانده شرکت و سال است، متغیرهای مدل فوق جهت هم مقیاس سازی بر مجموع دارایی‌های انتهایی دوره تقسیم شده است. مدل فوق برای هر سال-شرکت برآش شد، جهت تعیین کیفیت گزارشگری مالی از باقیمانده مدل فوق استفاده خواهد شد.

برای اندازه‌گیری اقلام تعهدی کل نیز از مدل ریچاردسون و همکاران(۲۰۰۵) استفاده خواهد شد آنها اقلام تعهدی کل را به سه دسته کلی اقلام تعهدی سرمایه در گردش، اقلام تعهدی عملیاتی غیرجاری و اقلام تعهدی مالی تقسیم می‌کنند که این مفهوم در رابطه زیر ارائه شده است:

$$TACC = \Delta WC + \Delta NCO + \Delta FIN$$

که در مدل R, T , $TACC$, بیانگر اقلام تعهدی کل است، که با رویکرد ترازنامه‌ای از مجموع سه جزء دیگر اقلام تعهدی (اقلام تعهدی عملیاتی غیر جاری، اقلام تعهدی سرمایه در گردش، اقلام تعهدی مالی)، بدست می‌آید و اجزای تشکیل دهنده آن نیز بدین شرح می‌باشند ΔNCO بیانگر میزان اقلام تعهدی عملیاتی غیرجاری میباشد که برابر است با تغییر خالص دارایی‌های عملیاتی غیرجاری سال t نسبت به سال قبل؛ ΔWC بیانگر میزان اقلام تعهدی سرمایه در گردش می‌باشد که برابر است با تغییر سرمایه در گردش غیرنقدی سال t نسبت به سال قبل؛ ΔFIN بیانگر میزان اقلام تعهدی مالی می‌باشد که برابر است با تغییر خالص دارایی‌های مالی سال t نسبت به سال قبل می‌باشد. نحوه اندازه‌گیری خالص دارایی‌های عملیاتی غیرجاری، سرمایه در گردش غیرنقدی و خالص دارایی‌های مالی بدین صورت است؛ چهت اندازه‌گیری خالص دارایی‌های عملیاتی غیرجاری از مجموع دارایی‌ها غیر جاری و تسهیلات مالی بلندمدت، مجموع سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت و بدهی‌های غیرجاری کسر می‌گردد؛ چهت اندازه‌گیری سرمایه در گردش غیرنقدی از مجموع دارایی‌های جاری و تسهیلات مالی کوتاه‌مدت، مجموع وجه نقد، سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت و بدهی‌های کوتاه‌مدت کسر می‌گردد؛ چهت اندازه‌گیری خالص دارایی‌های مالی نیز از مجموع سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت و سرمایه‌گذاری بلندمدت، مجموع تسهیلات مالی کوتاه‌مدت، تسهیلات مالی بلند مدت کسر می‌گردد (اسدی و همکاران، ۱۳۹۷).

متغیرهای کنترلی

به پیروی از پژوهش لیو و همکاران (۲۰۱۴)، متغیرهای زیر به عنوان متغیرهای کنترلی پیشنهاد می‌شود.

سن شرکت (Age): سن شرکت را از لگاریتم طبیعی فاصله زمانی تاریخ تا عرضه شرکت در بورس تا زمان حال را (برحسب سال) اندازه‌گیری می‌کنند.

اهرم مالی (LEV): اهرم مالی بالا به دلیل تامین مالی خارج از شرکت است و چنین مبالغی در صورت سوء استفاده ممکن است آثار زیانباری بر ارزش شرکت داشته باشد. مبالغی که بشکل وام وارد شرکت می‌شود، ممکن است در پروژه‌های با خالص ارزش فعلی منفی مصرف شود و کارایی سرمایه‌گذاری کاهش یابد. در این پژوهش از نسبت ارزش دفتری کل بدهی‌ها به کل دارایی‌ها بدست می‌آید.

اندازه شرکت (SIZE): با استفاده از لگاریتم طبیعی کل دارایی‌های شرکت برآورد شده است.

بازده دارایی‌ها (ROA): در شرکتهای سودآور مدیران تمایل دارند تا عملکرد خود را بیش از حد نشان دهند. بنابراین، پروژه‌های با خالص ارزش فعلی منفی را انتخاب می‌کنند، زیرا این پروژه‌ها در کوتاه مدت بازده خوبی برای مدیران دارد در حالی که در بلند مدت به ضرر سهامداران است. از این رو استدلال می‌شود که شرکتهای سودآور بیشتر مستعد ناکارایی سرمایه‌گذاری باشند. در این پژوهش از نسبت درآمد عملیاتی(سود قبل از بهره و مالیات) به کل دارایی‌ها بدست می‌آید (لیو و همکاران، ۲۰۱۴). در تمامی موارد فوق با استفاده از دارایی‌های ابتدای دوره مقیاس زدایی شده است.

یافته های پژوهش

قبل از تحلیل آماری داده های تحقیق، لازم است داده های متغیرهای مورد استفاده در تحقیق توصیف شوند. این کار اقدامی در جهت الگوی حاکم و پایه و اساس روابط بین متغیرهاست. لذا قبل از تحلیل فرضیات، متغیرهای تحقیق موردی مورد بررسی قرار می گیرد که نتایج آن در جدول ۲ به شرح زیر ارائه شده است.

جدول (۲): توصیف متغیرهای کمی تحقیق

متغیرهای پژوهش	۱۹۹۴	۱۳۹۳	۱۴۳	۱۴۳	۱۴۳	۱۴۳	۱۴۳	۱۴۳	تعداد	شرکت
سال شرکت	۱۱۴۴	۱۱۴۴	۱۱۴۴	۱۱۴۴	۱۱۴۴	۱۱۴۴	۱۱۴۴	۱۱۴۴	۱۱۴۴	
میانگین	۰.۱۶۰	۱۴.۸۴۴	۰.۰۵۳	۲.۹۸۷	۰.۰۱۰	۰.۰۶۲	۰.۰۴۶			
میانه	۰.۱۲۸	۱۴۵۰۵	۰.۰۵۳	۲.۹۹۵	-۰.۰۱۶	۰.۰۰۰	۰.۰۲۶			
ماکریم	۰.۶۹۳	۲۱.۳۲۸	۱.۳۶۳	۳.۹۸۸	۰.۸۵۷	۰.۶۲۹	۰.۵۹۸			
مینیمم	-۰.۴۰۴	۱۱.۱۱۶	۰.۰۳۱	۱.۹۴۵	-۱.۵۷۱	-۰.۲۱۰	۰.۰۰۰			
انحراف معیار	۰.۱۷۱	۱.۵۹۲	۰.۲۱۰	۰.۳۷۴	۰.۱۷۰	۰.۲۴۹	۰.۰۶۰			
چولگی	۰.۵۰۹	۰.۸۱۹	۰.۱۱۶	۰.۳۰۲	۰.۳۷۵	۱.۲۲۸	۳.۳۳۷			
کشیدگی	۳.۳۹۲	۴.۲۵۱	۳.۱۶۳	۳.۰۹۳	۱۲.۲۸۵	۳.۵۳۹	۱۹.۹۴۶			

جدول ۲ نشان دهنده پارامترهای توصیفی هر متغیر به صورت جداگانه می باشد. این جدول نشان دهنده آمار توصیفی تمامی داده های متغیرهای کمی تحقیق مورد استفاده در سطح شرکت های نمونه آماری است. آمار توصیفی متغیرها شامل شاخص های مرکزی (مانند میانگین، میانه) و شاخص های پراکندگی (مانند ماکریم، مینیمم، انحراف معیار، کشیدگی، چولگی و واریانس) برای دوره زمانی بین سال های ۱۳۹۳ الی ۱۴۰۰ می باشد. مهمترین شاخص مرکزی معمولاً میانگین بوده که شاخص اصلی برای مرکزیت داده ها محسوب می شود. برای نمونه این مقدار برای متغیر بازده دارایی ها برابر ۰.۱۶۰ بوده که نشان می دهد. که نسبت سود قبل از بهره و مالیات به دارایی های شرکت های نمونه آماری ۱۶٪ است و بیشترین این مقدار برای شرکت نوش مازندران در سال ۱۳۹۹ با مقدار ۰.۶۹۳ و کمترین مقدار آن برای شرکت های دوده صنعتی پارس در سال ۱۳۹۵ و پارس خودرو در سال ۱۳۹۷ با مقدار -۰.۴۰۴ است. در بخش شاخص های پراکندگی از هم معمولاً انحراف معیار متغیرهای تحقیق مورد بررسی قرار می گیرد. این شاخص نشان دهنده میزان پراکندگی از میانگین نمونه مورد آزمون می باشد. برای نمونه بیشترین این شاخص برای متغیر اندازه شرکت برابر با (۱.۵۹۲) می باشد. که نشان دهنده بیشترین فاصله این متغیر از مرکزیت داده مورد نظر است. در نهایت با توجه به ماهیت داده های مورد استفاده در این تحقیق (داده های تلقیقی - دیتا پانل) تعداد مشاهدات بر اساس دوره و تعداد شرکت ۱۱۴۴ سال - شرکت می باشد.

آمار استنباطی آزمون نرمال بودن

با اینکه نرمال بودن بودن متغیرهای تحقیق یکی از پیش شرط های رگرسیون می باشد ولی از نظر گجراتی می توان این شرط را در قالب متغیر وابسته مطرح نموده و یا حتی در نظر گرفته نشود. در آزمون جاک برا اگر سطح معنی داری

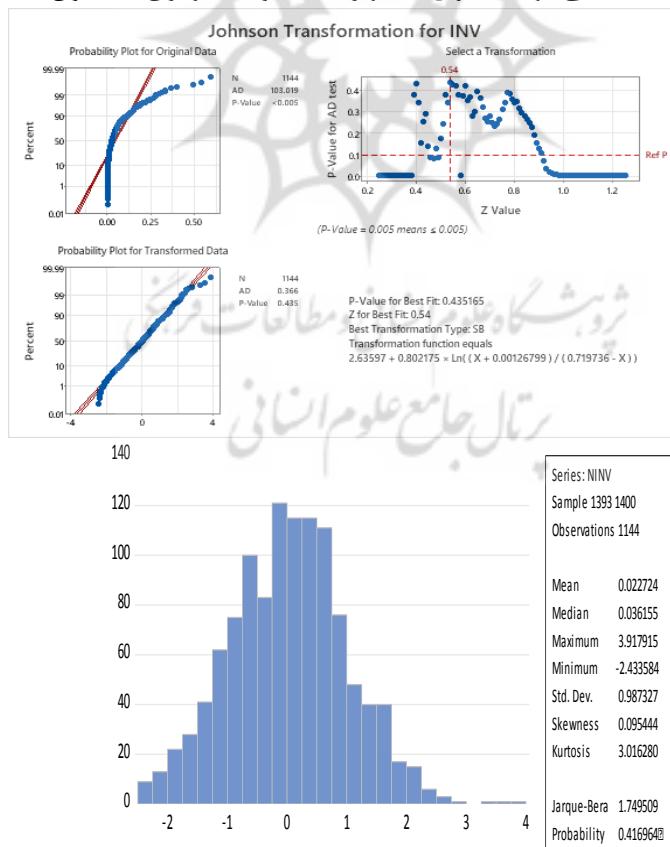
متغیرهای تحقیق بیشتر از ۵٪ باشد متغیر مورد نظر نرمال بوده و در غیر این صورت نرمال نمی‌باشد. روش‌های مختلفی برای نرمال کردن وجود دارد که عبارتند از: توابع نمایی یا لگاریتمی، مثلثاتی، معکوس و... که در این میان آزمونی تحت عنوان جانسون در نرمافزار مینی‌تب وجود دارد که روش‌های ذکر شده را انجام داده و بهترین آنها را انتخاب کرده و تحت عنوان متغیر نرمال خروجی ارائه می‌دهد. در صورت عدم نرمال‌سازی متغیر وابسته که منجر به نرمال‌شدن مدل می‌شود. با استفاده از قضیه حد مرکزی با توجه با تعداد مشاهدات بیشتر فرض نرمال‌بودن متغیرهای تحقیق را می‌پذیریم.

جدول (۳): آزمون تشخیص توزیع نرمال جارک برا

نام متغیر	سطح معناداری جارک برا	تفسیر
سرمایه‌گذاری	۰.۰۰۰	توزیع نرمال ندارد
عدم قطعیت سیاست اقتصادی	۰.۰۰۰	توزیع نرمال ندارد
کیفیت گزارشگری مالی	۰.۰۰۰	توزیع نرمال ندارد
سن شرکت	۰.۰۰۰	توزیع نرمال ندارد
اهرم مالی	۰.۱۴۶	توزیع نرمال دارد
اندازه شرکت	۰.۰۰۰	توزیع نرمال ندارد
بازده دارایی‌ها	۰.۰۰۰	توزیع نرمال ندارد

در جدول ۳، با توجه به نتایج آزمون جارک برا سطح معنی‌داری تمام متغیرها کمتر از پنج درصد بوده فلذا از توزیع نرمال بهره نمی‌برند بنابراین با استفاده از آزمون تبدیلات جانسون نسبت به نرمال‌سازی متغیر وابسته سرمایه‌گذاری) اقدام می-نمائیم که نتایج آن در نمودار ۱ ارائه گردیده است.

نمودار (۱): نتایج نرمال‌سازی متغیر وابسته توسط آزمون جانسون

نمودار ۱ نشان‌دهنده نتایج نرم‌السازی متغیر وابسته تحقیق یعنی اعتبار تجاری است با توجه به این نمودار مقدار P -VALUE به دست آمده بیشتر از ۰.۰۵ بوده بنابراین متغیر وابسته با استفاده از روش‌های مجاز نرم‌السازی (مانند توابع لگاریتمی، معکوس، مثلثاتی و...) نرم‌ال گردید. بنابراین فرض نرم‌ال بودن متغیرهای تحقیق را می‌پذیریم.

آزمون مانایی متغیرها

در یک رگرسیون ممکن است با وجود ضریب تعیین تعدیل شده بالا، آماره ضرایب نیز بیشتر شود که در این حالت می-گوئیم رگرسیون کاذب ایجاد شده، این امر باعث استنباط‌های غلط در مورد میزان ارتباط بین متغیرها ایجاد شود. برای جلوگیری از این استنباط‌های غلط می‌توان از آزمون لوین، لین و چو، آزمون هریس و... استفاده کرد. نتایج این آزمون در جدول ۴ خلاصه و عرضه می‌گردد. با توجه به نتایج جدول ۴ سطح معنی‌داری تمامی متغیرها کمتر از پنج درصد است فلذاً متغیرهای تحقیق ایستا و مانا می‌باشند. و رگرسیون کاذب در تحقیق ایجاد نمی‌شود.

جدول (۴): نتایج آزمون مانایی

نیتیجه	سطح معناداری	آماره Z	نام متغیر
مانا است	-۲۸.۲۲۳	سرمایه‌گذاری
مانا است	-۶۱.۳۸۹	عدم قطعیت سیاست اقتصادی
مانا است	-۲۱.۰۳۹	کیفیت گزارشگری مالی
مانا است	-۸۶.۹۷۱	سن شرکت
مانا است	-۸.۵۵۹	اهم مالی
مانا است	-۵.۳۸۴	اندازه شرکت
مانا است	-۶.۴۴۶	بازده دارایی‌ها

تحلیل فرضیه‌های پژوهش

فرضیه اول: عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر دارد.

جدول (۵): تخمین نهایی تاثیر عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر سرمایه‌گذاری شرکت

$INV_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 EPU_{i,t} + \alpha_2 AGE_{i,t} + \alpha_3 SIZE_{i,t} + \alpha_4 LEV_{i,t} + \alpha_5 ROA_{i,t} + \varepsilon_{i,t}$				
سطح معناداری	آماره t	خطا	ضرایب	متغیرها
۰.۰۲۲	۲.۹۱۰	۰.۰۵۴	۰.۱۵۸	عدم قطعیت سیاست اقتصادی
۰.۱۱۶	۱.۸۱۳	۰.۰۶۹	۰.۱۲۵	سن شرکت
۰.۴۲۶	-۰.۸۴۴	۰.۰۲۸	-۰.۰۲۳	اندازه شرکت
۰.۲۷۴	۱.۱۸۵	۰.۲۸۵	۰.۳۳۸	اهم مالی
۰.۰۰۱	۴.۹۸۶	۰.۲۶۸	۱.۳۳۹	بازده دارایی‌ها
۰.۳۹۶	-۰.۹۰۲	۰.۴۵۲	-۰.۴۰۸	C (عرض از مبدأ)
۱.۸۲۶	دوربین واتسون		(۰.۰۰۰) (۸۸۳۱.۷۹۴)	ناهمسانی واریانس
هاسمن	اف لیمر	نوع آزمون	۰.۰۰۴۰	ضریب تعیین
(۰.۰۶۸) (۱۰.۲۶۶)	(۰.۰۰۰) (۴.۸۳۰)	آماره (سطح معنی‌داری)	۰.۰۰۳۵	ضریب تعیین تعدیل شده
پانل - اثرات تصادفی	نوع رگرسیون	(۰.۰۰۰) (۹.۵۰۴)	معنی‌داری آماره فیشر	

سطح معناداری اف-لیمر کمتر از ۵ درصد بوده است، بنابراین نوع رگرسیون پانل و آزمون هاسمن تعیین کننده اثرات آن می باشد. بنابراین آزمون هاسمن انجام شده است. سطح معناداری آزمون هاسمن در بیشتر از ۵ درصد بوده، لذا رگرسیون از نوع داده های ترکیبی (پانل - اثرات تصادفی) است. با توجه به نتایج آزمون رگرسیون چندمتغیره در جدول ۵ متغیر عدم قطعیت سیاست اقتصادی دارای سطح معناداری کمتر از ۵ درصد (۰.۰۰۲۲) و ضریب ۰.۱۵۸ است، از این رو عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر سرمایه گذاری شرکت تاثیر معنی دار و مستقیمی دارد. همچنین از بین متغیرهای کنترلی بازده دارایی ها بر سرمایه گذاری شرکت تاثیر معنی دار و مستقیمی دارد. آزمون عدم خود همبستگی بین متغیرهای تحقیق با استفاده از آماره دوربین - واتسون با مقدار ۱.۸۲۶ ناشی از عدم خود همبستگی متغیرها است. همچنین مدل برآش شده با توجه به سطح معناداری آماره فیشر که کمتر از ۵ درصد است از اعتبار کافی برخوردار می باشد. ضریب تعیین تعديل شده نیز با مقدار ۳.۵ درصد نشان دهنده تغییرات متغیر وابسته در نتیجه متغیرهای موجود در مدل است. در نهایت، با توجه به وجود ناهمسانی واریانس (نتایج آزمون بارتلت - ۸۳۱.۷۹۴ (۰.۰۰۰)) در تخمین نهایی مدل نسبت به رفع آن اقدام گردیده است.

فرضیه دوم: عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیری دارد.

سطح معناداری اف-لیمر کمتر از ۵ درصد بوده است، بنابراین نوع رگرسیون پانل و آزمون هاسمن تعیین کننده اثرات آن می باشد. بنابراین آزمون هاسمن انجام شده است. سطح معناداری آزمون هاسمن در کمتر از ۵ درصد بوده، لذا رگرسیون از نوع داده های ترکیبی (پانل - اثرات ثابت) است.

جدول (۶): تخمین نهایی عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر کیفیت گزارشگری مالی

$FQR_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 EPU_{i,t} + \alpha_2 AGE_{i,t} + \alpha_3 SIZE_{i,t} + \alpha_4 LEV_{i,t} + \alpha_5 ROA_{i,t}$				
متغیرها	ضرایب	خطا	آماره	سطح معناداری
عدم قطعیت سیاست اقتصادی	-۰.۱۱۹	۰.۰۰۸	-۲.۳۲۳	۰.۰۲۰
سن شرکت	-۰.۱۴۱	۰.۰۳۰	-۴.۶۱۸	۰.۰۰۰
اندازه شرکت	۰.۰۴۳	۰.۰۰۶	۶.۸۹۷	۰.۰۰۰
اهرم مالی	-۰.۴۹۴	۰.۰۲۸	-۱۷.۲۷۸	۰.۰۰۰
بازده دارایی ها	۰.۲۶۷	۰.۰۰۲۷	۹.۷۴۸	۰.۰۰۰
(عرض از مبدأ)	۰.۰۲۴	۰.۰۰۵۸	۰.۴۱۸	۰.۶۷۶
ناهمسانی واریانس	(۰.۰۰۰)(۱۰.۸۶۹.۵۳)	دوروین واتسون	۲.۰۹۱	
ضریب تعیین	۰.۶۷۹	نوع آزمون	اف لیمر	هاسمن
ضریب تعیین تعديل شده	۰.۶۳۲	آماره (سطح معنی داری)	(۱۳۶.۵۸۹)(۰.۰۰۰)	(۰.۰۰۰)(۱۵۶.۹۷)
معنی داری آماره فیشر	(۱۴.۳۸۶)(۰.۰۰۰)	نوع رگرسیون	پانل - اثرات ثابت	

با توجه به نتایج آزمون رگرسیون چند متغیره در جدول ۶ متغیر عدم قطعیت سیاست اقتصادی دارای سطح معناداری بیشتر از ۵ درصد (۰.۰۰۲۰) و ضریب (۰.۱۱۹) است، از این رو عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیر معنی دار و معکوسی دارد. همچنین از بین متغیرهای کنترلی سن شرکت، اندازه شرکت، اهرم مالی و بازده دارایی ها بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیر دارند. آزمون عدم خود همبستگی بین متغیرهای تحقیق با استفاده از آماره دوربین - واتسون با مقدار ۲.۰۹۱ ناشی از عدم خود همبستگی متغیرها است. همچنین مدل برآش شده با توجه به سطح معناداری آماره فیشر که کمتر از ۵ درصد است از اعتبار کافی برخوردار می باشد. ضریب تعیین تعديل شده نیز با مقدار ۶۳.۲ درصد

نشان‌دهنده تغییرات متغیرهای موجود در مدل است. در نهایت، با توجه به وجود ناهمسانی واریانس (نتایج آزمون بارتلت - ۱۰۸۶۹.۵۳ (۰۰۰)) در تخمین نهایی مدل نسبت به رفع آن اقدام گردیده است.

فرضیه سوم: عدم قطعیت سیاست اقتصادی از طریق کیفیت گزارشگری مالی بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر دارد
جدول (۷): تخمین نهایی تاثیر عدم قطعیت سیاست اقتصادی از طریق کیفیت گزارشگری مالی بر سرمایه‌گذاری

شرکت

$INV_{i,t} = \alpha_0 + \alpha_1 EPU_{i,t} + \alpha_2 FQR_{i,t,i,t} + \alpha_3 EPU_{i,t} * FQR_{i,t,i,t} + \alpha_4 AGE_{i,t} + \alpha_5 SIZE_{i,t} + \alpha_6 LEV_{i,t} + \alpha_7 ROA_{i,t} + \varepsilon_{i,t}$				
سطح معناداری	t آماره	خطا	ضرایب	متغیرها
۰.۰۲۳	۲.۸۹۱	۰.۰۵۵	۰.۱۶۱	عدم قطعیت سیاست اقتصادی
۰.۸۲۶	-۰.۲۳۷	۰.۱۱۶	-۰.۰۲۶	کیفیت گزارشگری مالی
۰.۶۲۶	۰.۰۹	۰.۱۲۴	۰.۱۶۳	عدم قطعیت سیاست اقتصادی * کیفیت گزارشگری مالی
۰.۱۱۲	۱.۸۱۲	-۰.۰۰۲۳	۰.۱۲۴	سن شرکت
۰.۴۳۰	-۰.۸۳۶	۰.۰۲۷	-۰.۰۰۲۳	اندازه شرکت
۰.۳۲۶	۱.۰۰۵	۰.۳۱۶	۰.۳۳۴	اهرم مالی
۰.۰۰۱	۵.۱۱۵	۰.۲۶۳	۱.۳۵۰	بازده دارایی‌ها
۰.۳۸۶	-۰.۹۲۴	۰.۴۴۸	-۰.۴۱۴	C (عرض از مبدأ)
۱.۸۲۷	دوربین واتسون		(۰.۰۰۰) (۱۶۶۷۱.۰۴)	ناهمسانی واریانس
هاسمن	اف لیمر	نوع آزمون	۰.۰۴۰	ضریب تعیین
(۰.۱۲۷) (۱۱.۲۵۸)	(۰.۰۰۰) (۴.۸۲۱)	آماره (سطح معنی‌داری)	۰.۰۳۴	ضریب تعیین تعديل شده
پانل - اثرات تصادفی		نوع رگرسیون	(۰.۰۰۰) (۶.۷۸۵)	معنی‌داری آماره فیشر

سطح معناداری اف-لیمر کمتر از ۵ درصد بوده است، بنابراین نوع رگرسیون پانل و آزمون هاسمن تعیین کننده اثرات آن می‌باشد. بنابراین آزمون هاسمن انجام شده است. سطح معناداری آزمون هاسمن در بیشتر از ۵ درصد بوده، لذا رگرسیون از نوع داده‌های ترکیبی (پانل - اثرات تصادفی) است. با توجه به نتایج آزمون رگرسیون چندمتغیره در جدول ۷ عدم قطعیت سیاست اقتصادی در کیفیت گزارشگری مالی دارای سطح معناداری بیشتر از ۵ درصد (۰.۸۲۶) و ضریب عدم قطعیت سیاست اقتصادی از طریق کیفیت گزارشگری مالی بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر معنی‌داری است، از این رو عدم قطعیت سیاست اقتصادی از طریق کیفیت گزارشگری مالی بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر معنی‌داری به لحاظ آماری ندارد. همچنین از بین متغیرهای کنترلی بازده دارایی‌ها بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر معنی‌دار و مستقیمی دارد. آزمون عدم خود همبستگی بین متغیرهای تحقیق با استفاده از آماره دوربین- واتسون با مقدار ۱.۸۲۷ ناشی از عدم خود همبستگی متغیرها است. همچنین مدل برآش شده با توجه به سطح معناداری آماره فیشر که کمتر از ۵ درصد است از اعتبار کافی برخوردار می‌باشد. ضریب تعیین تعديل شده نیز با مقدار ۳.۴ درصد نشان‌دهنده تغییرات متغیر وابسته در نتیجه متغیرهای موجود در مدل است. در نهایت، با توجه به وجود ناهمسانی واریانس (نتایج آزمون بارتلت - ۱۶۶۷۱.۰۴ (۰۰۰)) در تخمین نهایی مدل نسبت به رفع آن اقدام گردیده است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف اصلی این پژوهش بررسی نقش میانجی کیفیت گزارشگری مالی در رابطه بین عدم قطعیت سیاست اقتصادی و سرمایه‌گذاری شرکت در شرکت‌های عضو بورس اوراق بهادار تهران می‌باشد. برای دستیابی به این هدف نمونه‌ای

متشكل از ۱۴۳ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۴۰۰ در نظر گرفته شد. در ادامه داده‌های مربوط به مدل‌های پژوهش گردآوری شده و با استفاده از نرم‌افزار Exel مرتب‌سازی شده و محاسبات اولیه بر روی داده‌های خام جهت رسیدن به متغیرهای اصلی پژوهش انجام پذیرفت. داده‌های نهایی جهت تجزیه و تحلیل بر اساس مدل‌های مفهومی شده پژوهش به نرم‌افزار Eviews منتقل شدند. پس از آن و قبل از آزمون فرضیه‌های پژوهش و برداش نهایی مدل‌ها به بررسی و تحلیل آماره‌های توصیفی متغیرهای پژوهش پرداخته شد. با توجه به اینکه داده‌های مورد استفاده در این پژوهش از نوع داده‌های ترکیبی بود، لذا با استفاده از آزمون‌های تشخیصی انتخاب روش برآش همچون آزمون F لیمر و آزمون هاسمن، اقدام به انتخاب روش برآش مناسب برای مدل مربوط به هر یک از فرضیه‌های پژوهش گردید. که نتایج حاصله بشرح زیر ارائه گردیده است.

فرضیه اول: عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر دارد. با توجه به نتایج آزمون رگرسیون چندمتغیره در جدول ۵ متغیر عدم قطعیت سیاست اقتصادی دارای سطح معناداری کمتر از ۵ درصد (۰.۰۲۲) و ضریب ۰.۱۵۸ است، از این رو عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر سرمایه‌گذاری شرکت تاثیر معنی‌دار و مستقیمی دارد. نظریه کلاسیک نایت^۱ (۱۹۲۱) بر این نکته تأکید دارد که کارآفرینان توانایی شناسایی و استفاده از فرصت‌های سرمایه‌گذاری در شرایط عدم‌اطمینان و کسب سود از طریق یکپارچه‌سازی منابع را دارند. بنابراین، عدم‌اطمینان منبع اصلی سود شرکت است. علاوه بر این، با فرض رقابت کامل، بازگشت ثابت به مقیاس و هزینه تعديل متقارن، مدل‌های اقتصادی توسعه‌یافته توسط هارتمن^۲ (۱۹۷۲) و آبل^۳ (۱۹۸۳) نشان می‌دهند که سطح بالاتری از عدم قطعیت، حاشیه سود مورد انتظار سرمایه را افزایش می‌دهد و در نتیجه سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد. آبل و بلانچارد^۴ (۱۹۸۶) شواهد تجربی برای این ادعا ارائه نموده‌اند. از سوی دیگر، کابالرو^۵ (۱۹۹۱) استدلال می‌کند که در صورت کاهش مفروضات هارتمن (۱۹۷۲) و آبل (۱۹۸۳)، سرمایه‌گذاری‌های سرمایه زمانی کاهش می‌یابد که عدم قطعیت افزایش می‌یابد. استدلال های گزینه‌های واقعی به همین نتیجه می‌رسند. ماهیت برگشت‌ناپذیری پروژه‌های سرمایه‌گذاری یا هزینه‌های کاهش‌یافته، شرکت‌ها را مجبور می‌کند تفاوت سود بین سرمایه‌گذاری‌های فعلی و آینده را بستجند. هر چه درجه عدم قطعیت بیشتر باشد، بازده مورد انتظار برای سرمایه‌گذاری آتی بیشتر است، بنابراین مقدار بیشتری در گزینه انتظار وجود دارد. در نتیجه، شرکت‌ها هزینه‌های سرمایه‌گذاری فعلی خود را کاهش می‌دهند. شواهد اضافی در سطح صنعت و در سطح شرکت، از این ادعا پشتیبانی می‌کند نتایج این فرضیه بر همراستا مبانی نظری پژوهش و تحقیقات برمایی و همکاران^۶ (۲۰۲۲)، بیدل و همکاران (۲۰۰۹) است.

فرضیه دوم: عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیری دارد. با توجه به نتایج آزمون رگرسیون چندمتغیره در جدول ۶ متغیر عدم قطعیت سیاست اقتصادی دارای سطح معناداری بیشتر از ۵ درصد (۰.۷۳۱) و ضریب ۰.۰۰۷ است، از این رو عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیر معنی‌دار و معکوسی دارد. کیفیت گزارشگری مالی نقش حیاتی در افزایش کیفیت تصمیمات اقتصادی سرمایه‌گذاران دارد. ادبیات موجود نشان می‌دهد که کیفیت گزارشگری مالی می‌تواند عدم تقارن اطلاعات و مشکلات انتخاب نامطلوب کاهش دهد. در نتیجه، کیفیت گزارشگری مالی با افزایش نقدینگی بازار و کاهش هزینه سرمایه بر بازار سرمایه تأثیر می‌گذارد. مطالعات دیگر اثرات

¹ Knight

² Hartman

³ Abel

⁴ Abel and Blanchard

⁵ Caballero

⁶ Bermpei et al

واقعی کیفیت گزارشگری مالی را از نظر سرمایه گذاری و استفاده از منابع در نظر می گیرند. در این مورد، گزارشگری مالی به فرآیند تصمیم‌گیری شرکت بازخورد می‌دهد. بنابراین، کیفیت آن می‌تواند تصمیمات مدیریتی، کارایی سرمایه-گذاری را بهبود بخشد و به نتایج اقتصادی بهتر کمک کند. اگرچه ناطمینانی سیاسی و اقتصادی مرتبط است، اما عدم قطعیت سیاست‌های اقتصادی نامنی در مورد سیاست‌های اقتصادی دولت است. عدم قطعیت سیاست اقتصادی بر عملیات و عملکرد شرکت‌ها تأثیر می‌گذارد و عدم تقارن اطلاعات را کاهش می‌کند (نگار و همکاران^۱، ۲۰۱۹). با توجه به اینکه عدم قطعیت بیشتر سیاست‌های اقتصادی، عدم تقارن اطلاعاتی را افزایش می‌دهد، همچنین ظرفیت مدیران را برای پنهان کردن مدیریت سود افزایش می‌دهد. بنابراین، انگیزه مدیران برای افزایش سود گزارش شده زمانی افزایش می‌یابد عدم قطعیت سیاست اقتصادی بالاست. این می‌تواند بر کیفیت گزارشگری مالی شرکت‌ها تأثیر بگذارد. نتایج این فرضیه بر خلاف مبانی نظری پژوهش و تحقیقات برمایی و همکاران^۲ (۲۰۲۲)، بیدل و همکاران (۲۰۰۹) است.

فرضیه سوم: عدم قطعیت سیاست اقتصادی از طریق کیفیت گزارشگری مالی بر سرمایه‌گذاری شرکت تأثیر دارد. با توجه به نتایج آزمون رگرسیون چندمتغیره در جدول ۷ متغیر عدم قطعیت سیاست اقتصادی در کیفیت گزارشگری مالی دارای سطح معناداری بیشتر از ۵ درصد (۰.۸۲۶) و ضریب -۰.۰۰۲۶- است، از این رو عدم قطعیت سیاست اقتصادی از طریق کیفیت گزارشگری مالی بر سرمایه‌گذاری شرکت تأثیر معنی‌داری به لحاظ آماری ندارد. مطالعات قبلی نشان می‌دهد که گزارشگری مالی با کیفیت بالاتر می‌تواند با کاهش عدم تقارن اطلاعاتی که باعث خطر اخلاقی و انتخاب نامطلوب می‌شود، کارایی سرمایه‌گذاری را افزایش دهد. به عنوان مثال، به خوبی ثابت شده است که اطلاعات گزارشگری مالی توسط سهامداران برای نظارت بر مدیران مورد استفاده قرار می‌گیرد و منبع مهمی از اطلاعات خاص شرکت برای سرمایه‌گذاران است. اگر گزارشگری مالی با کیفیت بالاتر توانایی سهامداران را برای نظارت بر فعالیت‌های سرمایه‌گذاری مدیریتی افزایش دهد، می‌تواند با کاهش مخاطرات اخلاقی با کارایی سرمایه‌گذاری همراه باشد. نتایج این فرضیه بر خلاف مبانی نظری پژوهش و تحقیقات برمایی و همکاران^۳ (۲۰۲۲)، بیدل و همکاران (۲۰۰۹) است.

محدودیت‌های انجام پژوهش

در فرآیند پژوهش علمی، مجموعه شرایط و مواردی وجود دارد که خارج از کنترل پژوهشگر می‌باشد، لیکن به طور بالقوه می‌تواند نتایج پژوهش را تحت تأثیر قرار دهد. برخی از این محدودیت‌ها ذاتی و برخی ناشی از شرایط محیطی و محدودیت‌های زمانی پژوهش می‌باشد.

- نخستین محدودیت ویژگی خاص تحقیق نیمه تجربی است که در حوزه علوم اجتماعی متدالول است. به بیان دیگر عدم امکان بیاض کردن متغیرهای دیگری که کنترل آنها خارج از دسترس محقق است و امکان تأثیر گذاری آنها بر نتایج پژوهش منتفی نیست. متغیرهایی مانند شرایط سیاسی، وضعیت بازار سرمایه، عمر شرکت‌ها، تحصیلات و تجربه مدیران شرکت‌ها و غیره،
- از آنجایی که برای محاسبه متغیرهای پژوهش از صورت‌های مالی تهیه شده بر مبنای بهای تمام شده تاریخی استفاده شده است، لذا در صورت استفاده از اطلاعات تعديل شده تورمی ممکن است نتایج پژوهش متفاوت از نتایج فعلی به دست آمده باشد.

¹ Nagar et al

² Bermpei et al

³ Bermpei et al

- عدم ثبات شرایط اقتصادی و سیاسی: تغییر در شرایط اقتصادی و سیاسی در سال‌های مورد مطالعه ممکن است بر نتایج پژوهش تاثیر بگذارد. بورس اوراق بهادار تهران به شدت تحت تاثیر شرایط اقتصادی و سیاسی است و به همین دلیل فعالان بازار سرمایه نسبت به این تغییرات واکنش نشان می‌دهند.
- نمونه‌گیری در این تحقیق (با توجه در دسترس بودن اطلاعات)، محدود به ۱۴۳ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بوده است، لذا برای تعمیم نتایج آن به سایر شرکت‌ها باید جانب احتیاط رعایت شود.

منابع

- ✓ اسدی، غلامحسین، نادری نورعینی، مهدی، سرفراز، منصور، (۱۳۹۷)، نقش تعديل‌کنندگی کیفیت گزارشگری مالی بر رابطه بین مدیریت سرمایه در گردش و عملکرد مالی، دانش حسابداری مالی، دوره ۵، شماره ۲، صص ۱۳۱-۱۵۰.
- ✓ حسینی، نگین، کاشفی نیشابوری، محمدرضا، (۱۴۰۰)، توانایی مدیریتی، کارایی سرمایه گذاری با تاکید بر ارزش شرکت، دانش سرمایه گذاری، دوره ۷، شماره ۲۷، صص ۱۰۳-۱۲۶.
- ✓ خدامی پور، احمد، رحیمی، علیرضا، فروغی، عارف، (۱۳۹۹)، بررسی تاثیر توانایی مدیریتی بر رابطه بین اجتناب مالیاتی و کارایی سرمایه گذاری، راهبرد مدیریت مالی، دوره ۸، شماره ۴، صص ۱۱۱-۱۳۴.
- ✓ شکرخواه، جواد، قاصدی دیزجی، کیوان، (۱۳۹۵)، تاثیر متغیرهای کلان اقتصادی بر تصمیمات تامین مالی مدیران، مطالعات تجربی حسابداری مالی، دوره ۱۳، شماره ۵۱، صص ۸۷-۱۲۰.
- ✓ صراف، فاطمه، علی اکبری، محمد، عظیمی، علی، (۱۴۰۰)، اجتناب مالیاتی و کارایی سرمایه گذاری با تاکید بر مقایسه‌پذیری صورت‌های مالی و رقابت در بازار محصول، فصلنامه علمی تخصصی رویکردهای پژوهشی نوین در مدیریت و حسابداری، دوره ۵، شماره ۸۰، صص ۱۱۳-۱۳۲.
- ✓ گودرزی فراهانی، یزدان، محراجیان، علی اکبر، (۱۴۰۰)، بررسی تاثیر روش‌های تامین مالی بخش صنعت بر سرمایه گذاری در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، اقتصاد کاربردی، دوره ۱۱، شماره ۳۷، صص ۱-۱۹.
- ✓ ملکی، محسن، صفی‌الهی، نظری، پیمان، (۱۳۹۹)، نقش کیفیت کنترل داخلی در افزایش کارایی سرمایه گذاری، چشم انداز حسابداری و مدیریت، دوره ۳، شماره ۳۳، صص ۶۲-۷۲.
- ✓ ممبینی، حسین، صادقی شریف، سید جلال، شهریاری، محمدرضا، نوروش، ایرج، (۱۳۹۸)، بررسی عوامل موثر بر مدیریت سرمایه گذاری شرکت‌های هلدینگ، دانش سرمایه گذاری، دوره ۸، شماره ۳۲، صص ۳۳۱-۳۴۶.
- ✓ Asiri, M., Al-Hadi, A., Taylor, G., & Duong, L. (2020). Is Corporate tax avoidance associated with Investment efficiency?. *The North American Journal of Economics and Finance*, 101143.
- ✓ Badertscher, B., Shroff, N., White, H. (2013). Externalities of public firm presence: evidence from private firms' investment decisions. *J Fin Econ* 109:682–706.
- ✓ Baker, S.R., Bloom, N., Davis, S.J. (2016). Measuring economic policy uncertainty. *Quart J Econ* 131:1539–1636.
- ✓ Bermpei, T., Kalyvas, A. N., Neri, L., & Russo, A. (2022). Does economic policy uncertainty matter for financial reporting quality? Evidence from the United States. *Review of Quantitative Finance and Accounting*, 58(2), 795-845.
- ✓ Biddle, G. C., Hilary, G., Verdi, R. S. (2009). How does Financial Reporting Quality Improve Investment Efficiency?. *Journal of Accounting AndEconomics* 48, Pp. 112-131.

- ✓ Chen J., Jiang F., Tong G. (2017). Economic policy uncertainty in China and stock market expected returns. *Account. Finance* 57 (5) ,1265–1286.
- ✓ Chen Suyun, Li Zongze, Han Binbin, Ma Hengyun (2021). Managerial ability, internal control and investment efficiency. *Journal of Behavioral and Experimental Finance* 31 (2021) 100523.
- ✓ Chen Yunsen, Xie Deren (2011). Network location, independent director governance and investment efficiency. *Manage. World* (07) ,113–127 (in Chinese).
- ✓ Gulen H, Ion M (2016) Policy uncertainty and corporate investment. *Rev Financ Studies* 29(3):523–564.
- ✓ Jeong, B., (2009). Policy uncertainty and long-run investment and output across countries. *Int. Econ. Rev.* 43, 363–392.
- ✓ Jingyu W. & Hongliang Z. (2019). An Empirical Research on the Relationship between Product Market Competition and Investment Efficiency. *Journal of Finance and Economics* 45 (10) ,125-137.
- ✓ Julio B, Yook Y (2016) Political uncertainty and cross-border flows of capital. *J Int Econ* 103:13–26.
- ✓ Julio, B., Yook, Y., 2012. Political uncertainty and corporate investment cycles. *J. Financ.* 67, 45–83.
- ✓ Leuz C, Wysocki PD (2016) The economics of disclosure and financial reporting regulation: evidence and suggestions for future research. *J Account Res* 54:525–622
- ✓ Liu L, Zhang T (2015) Economic policy uncertainty and stock market volatility. *Financ Res Lett* 15:99–105.
- ✓ Nagar V, Scoenfeld J, Wellman L (2019) The effect of economic policy uncertainty on investor information asymmetry and management disclosure. *J Account Econ* 67:36–57
- ✓ Pan Qianjin, Li Xiaonan (2016). Managers' ability, institutional investors and over-investment of enterprise. *Mod. Manag. Sci.* (03) ,106–108 .
- ✓ Wang, Y., Chen, C. R., & Huang, Y. S. (2014). Economic policy uncertainty and corporate investment: Evidence from China. *Pacific-Basin Finance Journal*, 26, 227-243.
- ✓ Wang Y., Chen C.R., Huang Y.S. (2014). Economic policy uncertainty and corporate investment: evidence from China. *Pac. Basin Financ. J.* 26 ,227–243.
- ✓ Xing Hua, Xi Haobin, Wang Haijun (2020). Will managers' political to inefficient experience lead investment in state-owned enterprises? *J. Shanghai Univ. Finance Econ.* 22 (5) ,33–48 .
- ✓ Zhang G., Han J., Pan Z., Huang H. (2015). Economic policy uncertainty and capital structure choice: evidence from China. *Econ. Syst.* 39 (3) ,439–457.
- ✓ Zhang Runyu, Yu Mingyang (2020). Social capital, debt constraint and nonefficient investment—evidence from Chinese listed family firms. *Manage. Rev.* 32 (12) ,61–76.
- ✓ Zheng M. (2019 July). Tax Avoidance Activities and Investment Efficiency. In 4th International Conference on Humanities Science, Management and Education Technology (HSMET 2019). AtlantisPress.